

Niviaq Korneliussen: af *Homo Sapienne* (2014, kapitlet "Stay")

Jeg opdagede det første gang, da jeg var otte år gammel. Min veninde kom hen til mit klasseværelse i frikvarteret. Hun bad mig om at følge med. Jeg gik glad hen til hende. Hun hilste ikke engang og sagde, at hun ikke længere var venner med mig og løb sin vej. Hun var nået langt i den store gang, da jeg begyndte at løbe
5 efter hende. Jeg var altid den hurtigste og den stærkeste af alle piger, så jeg nåede hende med det samme og stoppede hende. Hvorfor er du ikke længere venner med mig, spurgte jeg. Lad os være venner igen, sagde jeg, da hun bare gik sin vej. Du leger altid med biler, svarede hun. Du vil ikke lege med dukker, sagde hun. Jeg blev ked af det, fordi jeg godt kunne lide at lege med hende. Men jeg var træt af,
10 at hun hele tiden ville lege med dukker, og glemte hende, så snart jeg fik nye venner. Efter det legede jeg kun med drenge. Uden at sætte spørgsmålstegn ved det opdagede jeg, at jeg var anderledes end de andre piger.

Jeg begyndte at føle det, da jeg var ti år gammel. Vi spillede fodbold en aften, da
15 en kammerat pludselig kaldte på mig. Jeg scorede hurtigt mål og gik derhen. Jeg var bange for, at mit hold ville tabe kampen, og jeg skyndede på ham, da han var for genert til at sige noget. Vil du komme sammen? spurgte han stille. Hvorfor? spurgte jeg forvirret. Fordi du er så god til at spille, sagde han, fordi du er sød. Jeg sagde nej og tog ud på banen igen. Jeg ville hellere være venner, fordi kærester
20 kyssede. Mange piger kom for at se os spille, og mine kammerater begyndte at blive enige om, hvem der skulle komme sammen med hvem. Hvem vil du spørge? spurgte de mig. Hende med den røde jakke, svarede jeg dem. Hende havde jeg ellers tænkt mig at spørge, sagde en af mine venner. Så hende dér med brillerne, sagde jeg. Vi samlede mod og gik derhen, en efter en. Nogle kom tilbage med et ja.
25 Andre kom tilbage med et nej. I håb om at få et ja gik jeg spændt hen til pigen med brillerne. Hun svarede mig et måske, og senere med et nej. Det er o.k., en anden vil sige ja til dig, trøstede de mig. Uden at sætte spørgsmålstegn ved det begyndte vi at spille fodbold igen, for nogle fik ja og nogle fik nej. Siden da begyndte jeg at føle, at jeg lignede drengene mest, men tænkte ikke nærmere over det.

30 Jeg begyndte at sætte spørgsmålstegn ved det, da jeg var femten år gammel. Vi var i klubben, da min ven kom hen til mig og hviskede. Jeg var sammen med en pige i går, sagde han. Har du været sammen med en dreng? spurgte han. Nej, sva-

rede jeg. Vil du være sammen med en pige? spurgte han. Jeg ved det ikke, svarede
35 jeg. Da mine venner begyndte at snakke om at være sammen med piger, følte jeg
mig udenfor. Da jeg ikke havde kommet sammen med én, og heller ikke været
sammen med én, kunne jeg ikke længere følge med. Siden da tænkte jeg over, om
jeg lignede drengene mest.

10 Jeg kom i tvivl, da jeg var seksten år gammel. En dag, hvor mig og min mor var
alene i huset, kom hun ind på mit værelse efter at have lavet noget i køkkenet. Har
du haft en kæreste? spurgte hun mig. Nej, svarede jeg. Får du ikke snart en kære-
ste? spurgte hun. Jeg ved det ikke, svarede jeg. Vil du have en kæreste? spurgte
hun igen. Nej, svarede jeg. Alle de piger jeg kendte, blev forelsket i drenge, og det
45 kunne jeg ikke forstå. Jeg kunne ikke forstå, hvorfor jeg ikke kunne blive forelsket,
selvom jeg var en pige. Siden da kom jeg i tvivl om, hvem jeg lignede mest. Jeg
opdagede, at jeg var anderledes end alle.

Mine venner begyndte at sætte spørgsmålstejn ved mig. De satte spørgsmåls-
50 tegn ved, hvor de skulle placere mig. Da mine venner begyndte at sætte spørgs-
målstejn ved mig, begyndte jeg at sætte spørgsmålstejn ved det. Jeg satte spørgs-
målstejn ved, hvorfor de satte spørgsmålstejn ved mig. Min familie kom i tvivl
om mig. De var i tvivl om, hvem jeg var. Da min familie kom i tvivl om mig, kom
jeg i tvivl om det. Jeg kom i tvivl om, hvorfor de var i tvivl om mig.

55
Hvorfor er du mere sammen med drengene?
Hvorfor får du aldrig en kæreste?
Hvorfor har du ikke været sammen med nogen?

60 Da de blev ved med at spørge, begyndte jeg at undre mig over, hvor jeg skulle pla-
cere mig selv. Da de blev ved med at være i tvivl om mig, begyndte jeg at komme
i tvivl om, hvem jeg var. Jeg satte spørgsmålstejn ved min tvivl. De havde behov
for et svar, og jeg fandt det nødvendigt at lede efter det.

65 Jeg bekræftede det, da jeg var atten år gammel, og jeg flyttede til en større by for
at studere. Vi tog til byen en aften, og en ung kvinde, som jeg ikke kendte, kom
over til mig. Hvor er du sød, sagde hun. Har du en kæreste? spurgte hun mig. Jeg
svarede nej. Men du er til kvinder, ikke? spurgte hun. Da jeg ikke svarede, spurgte
hun, om hun måtte kysse mig, og jeg tillod det. Jeg kunne godt lide at kysse en
70 kvinde. Efter kysset følte jeg, at jeg havde lyst til at være sammen med en kvinde.
Jeg opdagede, hvordan jeg var anderledes end alle dem, jeg kendte. Jeg bekræf-

te
Me
75 de
Hv
Da
sp
sp
80 sv
ne
je
m
h
85 m
m
p
fa
je
90 g
N
t
t
95 s
s
l
s
100 J
J
J
J
105 l
:
:
:

tede, at jeg godt kunne lide kvinder.

Men selvom jeg havde svaret på mine venners og min families spørgsmål, holdt
75 de ikke op med at spørge.

Hvorfor er du til kvinder?

Da jeg ikke kunne finde svar på det, kom jeg i tvivl om nødvendigheden af at sætte
spørgsmålstegn ved det. Da jeg ikke længere syntes, det var nødvendigt at sætte
spørgsmålstegn ved det, lod jeg være med at spørge mig selv. Da jeg ikke kunne
80 svare på, hvorfor jeg var til kvinder, var mine barndomsvenner ikke længere ven-
ner med mig. Dem, jeg spillede fodbold med; dem, jeg havde det sjovt med; dem,
jeg var ked af det med; dem, jeg var gode venner med, forlod mig på grund af
min seksuelle orientering. Da jeg ikke kunne forklare, hvorfor jeg var til kvinder,
holdt min familie op med at kontakte mig. Min mor, som bar mig i sin mave;
85 min mor, som ammede mig; min mor, som opfostrede mig; min mor, min egen
mor, kunne ikke tilgive mig. Min far, som havde givet mig mit liv; min far, som
puttede mig i seng; min far, som spillede fodbold med mig; min far, min egen
far, kunne ikke forstå mig. Da de ikke kunne acceptere, at jeg var til kvinder, var
jeg ikke længere deres datter. De forlod mig. Og det var hårdt at blive forladt. Det
90 gjorde meget ondt.

Nu er jeg 23 år gammel. Mine venner er min familie. De sætter ikke spørgsmåls-
tegn ved noget. De har ikke behov for det. De spørger mig ikke, hvorfor jeg er
til kvinder. De sætter ikke spørgsmålstegn ved, hvorfor man er homoseksuel. De
95 støtter mig. De forlader mig ikke. Jeg er blevet forelsket. Jeg er sammen med én,
som ikke er i tvivl. Jeg har en sød kæreste, som jeg holder af, og hun vil ikke for-
lade mig, fordi jeg er mig selv. Hun elsker mig for den, jeg er. Jeg har en kæreste,
som jeg elsker overalt på jorden.

100 Jeg bliver ikke spurgt længere.
Jeg bliver ikke tvivlet på længere.
Jeg bliver ikke forladt mere.

Jeg har gjort rent i hele vores lejlighed, og luften er ren. Jeg har skiftet vores sen-
105 getøj, og det dufter af renhed. Jeg har lavet mad, og køkkenet dufter godt, mens
maden står klar. Jeg har tændt de farverige stearinlys. Jeg har købt blomster til
hende. De står flot på bordet. Da jeg er klar til, at hun kommer hjem, tænder jeg
for musikken og sætter mig i sofaen og venter. Jeg glæder mig til at tilbringe afte-
nen sammen med hende. Jeg vil gerne have, hun får en god oplevelse. Jeg vil have,

- 110 at vores 1-årsdag bliver uforglemmelig.
"Hej," hilser hun, da hun kommer ind.
"Heej."
Jeg kommer over til hende og giver hende et kys.
"Hvor dufter her godt, har du lavet mad?"
- 115 "Kom ind i stuen, når du er klar," smiler jeg bredt.
Hun ser overrasket ud, da hun kommer ind, og giver mig et kram.
"Hvad har du lavet? Hvor er her hyggeligt!" siger hun.
"Vi mødtes for et år siden. Jeg elsker dig."
Jeg kysser hende. Hun lægger armene omkring mig og kysser mig.
- 120 "Sæt dig ned. Lad os spise."
Jeg åbner for vinen og giver hende et glas. En uforglemmelig aften er startet. Det er kærlighed. Det er lykke. Det er livet.
- "Hvorfor?" spørger hun.
- 125 "Jeg ved det ikke!" svarer jeg.
"Jeg spørger dig. Svar mig lige, HVORFOR?"
"Jeg ved det ikke! Jeg kan ikke forklare det!"
"Prøv. Forklar mig."
"Jeg ved det ikke, sagde jeg!"
- 130 Hun står op fra sengen.
"Du skal ikke gå!" bønfalder jeg hende.
"Så prøv at forklare mig det!" siger hun pirret.
"Jeg kan ikke forklare det!" begynder jeg at græde.
Hun dækker sin nøgne krop ved at tage en lang T-shirt på.
- 135 Hun sætter sig ved min side og rører ved mit hår.
"Jeg bliver ikke vred på dig. Jeg vil bare gerne vide det," siger hun.
"Jeg ved ikke, hvorfor jeg er sådan."
"Kan du ikke lide mig?" spørger hun.
"Jeg kan virkelig godt lide dig."
- 140 "Synes du, jeg er kedelig?"
"Nej."
"Hvad er grunden så?"
"JEG VED DET IKKE, HAR JEG SAGT!" siger jeg vredt.
"IVINNGUAQ! HVORFOR MÅ JEG IKKE RØRE VED DIG?" spørger hun højt.
- 145 "SARA! HOLD OP!"
"HVORFOR MÅ JEG IKKE BOLLE DIG?" begynder hun at råbe.
Jeg græder mere. Hun står op, tager sin dyne og pude, forlader værelset og for-

svinder ud mod stuen. En uforglemmelig aften. Spørgsmålstegnets begyndelse.
Tvivlens nat.

150 Da hun kommer hjem, går jeg tavst hen til hende. Jeg kigger forlegent på hende, og da hun giver mig et lille smil, ser jeg, at jeg er blevet tilgivet. Jeg giver hende et kram med det samme. Jeg holder så meget af hende, at det gør ondt at sår hende. Resten af aftenen vil jeg viske skænderiets følger væk.

“Undskyld.”

155 Jeg kysser hende på halsen.

“Det er fint,” siger hun og giver mig et kram, “Jeg håber, du får det bedre.”

“Jeg skal nok få det bedre.”

Vi holder om hinanden den aften. Selvom vi ikke siger ret meget, er vi tætte. Sara prøver ikke at gå i seng med mig. Jeg bliver beroliget af, at hun ikke prøver.

160 Spørgsmålstegn. Tvivl.

I dag er en ny dag. Hun er på vej hjem, og jeg tager mit tøj af. Selvom jeg allerede har været i bad i morges, beslutter jeg mig for at skylle mig. Jeg sæber hele min krop ind. Jeg vasker mig grundigt de steder, jeg sveder mest. Jeg sprøjter vand i skridtet. Jeg er nødt til at gøre mig lækker. Jeg skal bevise, at jeg gerne vil. Jeg skal
 165 vise, at jeg godt kan. Mit korte hår bliver tørt med det samme. Nøgen tænder jeg for stearinlys og spiller noget musik. Jeg lægger mig i sengen og putter vindruer på min krop. I min navle. Ved siden af skridtet. Mellem mine små bryster. I min hals. I ventetiden spiser jeg den, som er i min mund og tager en ny. Jeg ville grine, hvis jeg så mig selv. Jeg slukker for mine tanker, så jeg ikke bliver fløv. Jeg forsøger
 170 kun at tænke på Sara, fordi jeg får lyst til at stå op, når jeg begynder at tænke på mig selv. I need to make an effort. Jeg får en besked og tager min mobil med små bevægelser.

THANK GOD! Mine planer er gået i vasken, og jeg sætter mig hurtigt op og spiser vindruerne. Jeg tager min badekåbe på og smider nøglerne ud af vinduet. At least
 175 I made an effort.
 "Iggu! Ventede du længe?"
 "Er først lige kommet," siger hun og kysser mig, "har du sovet?"
 "Nej, har lige taget bad."
 Jeg finder hurtigt en undskyldning. Hun tager sin jakke af og åbner min badekåbe.
 180 "Knock knock," siger hun.

"Who's there?"

"Ivana," siger hun og lader min badekåbe falde.

"Ivana who?"

Det kilder i min mave.

185 "Ivana fuck you."

Hun ser på min nøgne krop og begynder at kysse mig. Jeg tager hendes tøj af og vælter hende ned på sengen. Jeg slukker for mine tanker og forsøger kun at tænke på min tændte krop. Jeg giver magten til min krop. Men da jeg ligger oven på hende, tager hun fat i mine skuldre og vender mig om. Tavst vender jeg hende om

190 igen og lægger mig oven på hende. Jeg begynder at røre ved hende. Men hun giver ikke op. Jeg ser hendes hænder komme tættere på, og min hjerne starter igen. Jeg prøver at holde min krop stille. Men fordi min krop slet ikke kan klare det, rykker jeg mig. Jeg tager mine fingre ud. Inden hendes hånd nærmer sig for meget, bakker jeg væk. Jeg ser hende blive såret, og jeg fortryder mit ryk omgående. Hun
195 bliver fløv og ligger stille, og jeg aner ikke, hvad jeg skal sige.

"Sara..."

"Hvorfor?" spørger hun lavt.

"Jeg ved det ikke," svarer jeg.

"IVINNGUAQ! HVORFOR?" råber hun, og jeg bliver forskrækket.

200 "JEG VED DET IKKE!" råber jeg tilbage og skjuler mit ansigt.

"Er du overhovedet til kvinder?" spørger hun vredt.

"HVORDAN KAN DU SPØRGE MIG OM DET?"

"HVAD HAR JEG GJORT?" siger hun og rejser sig op, "GØR JEG NOGET FORKERT?"

"NEJ!"

205 "Hvorfor må jeg ikke røre ved dig? Der må være en grund til det!"

Jeg forbliver tavs. For jeg har ikke et svar. Jeg ved det ikke.

"Synes du, jeg er ulækker?" spørger hun.

"Nej, slet ikke!"

"Hvorfor så? IVINNGUAQ, HVORFOR?"

210 Hendes ansigt bliver rødt.

"Jeg vil ikke røres!"

Bliver forskræmt, da hun tager sit tøj på. Så, tænker jeg, så forlader hun mig.

"Sara, hvad skal du? Går du?"

"Nej! Jeg vil have, du overnatter hos nogen! Jeg må ikke bolle dig!"

215 "Skal jeg gå?"

Jeg kan næsten ikke tro hendes ord.

"Ja. Jeg vil gerne være alene."

"Men jeg vil ikke være alene," siger jeg, "jeg vil ikke have, du forlader mig."

“Så forklar mig det,” siger hun, “Jeg kan ikke blive ved uden svar.”

20 “HVORFOR SKAL ALTING HAVE ET SVAR?” råber jeg ad hende.

Hun stiller sig op foran mig.

“Kom tilbage, når du har et svar,” siger hun og giver mig mit tøj.

Det gør for ondt at såre hende, og jeg tager mit tøj på. Jeg er bange for, at hun forlader mig, hvis jeg gør hende mere ondt, og går min vej. Jeg kan ikke klare at

25 blive forladt igen.

Der er flere af de spørgsmål, jeg ikke har svar på, and I feel beaten. Jeg bliver forladt, når jeg ikke kan svare, og jeg er bange. Jeg frygter, at Sara forlader mig. Jeg kan ikke svare på hendes spørgsmål. Jeg kender ikke svaret. Hvorfor vil jeg ikke røres? Hvorfor kan jeg ikke lide det? De skide spørgsmål bliver aldrig færre, og jeg 30 er træt af at finde svar. Hvorfor spørgsmål? Hvorfor svar? Hvorfor hvorfor? Folk er igen begyndt at stille mig spørgsmål, og jeg begynder at spørge mig selv igen. Folk er igen begyndt at komme i tvivl, og jeg begynder at komme i tvivl om mig selv igen.

235 *All along it was a fever*

Jeg har fundet svar og går hjemad. Jeg har en forklaring til Sara. Jeg tror, at jeg har fundet svar på Saras spørgsmål. Jeg skal sige, at jeg har en sygdom. Jeg skal sige, at jeg ikke ved, hvad min sygdom er. Jeg skal sige, at jeg må have hjælp. Jeg skal

240 lov
kvi
at j
En
sår

245

“Sa

“Ja,

“Je,

“H

250 “I s

Jeg

“Er

“N

“G

255 Jeg

lyv

“H

ge

“Je

260 “D

Jeg

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

Je

240 love, at jeg skal få det bedre. Men jeg vil ikke sige, at jeg lige er gået fra en nøgen kvindekrop. Jeg vil ikke tilstå, at jeg lige har bollet en anden kvinde. Jeg vil skjule, at jeg har været utro. Jeg har opdaget, at jeg har en sygdom. Ja, det er en sygdom. En forurenende sygdom. En ødelæggende sygdom. En uhelbredelig sygdom. Jeg sårer nogen, og det gør ondt. Ja, jeg har en sygdom. Jeg er psykisk syg.

245

“Sara, vil du lytte til mig?”

“Ja, selvfølgelig.”

“Jeg tror, jeg har en sygdom.”

“Hvordan?”

250 “I skridtet...”

Jeg ved ikke længere, hvad jeg skal sige.

“En kønssygdom? Hvordan?” spørger hun ubekvemt.

“Nej, ikke på den måde. Men jeg tror, jeg fejler noget dernede.”

“Gør det ondt, når jeg rører ved dig?”

255 Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare og nikker. Jeg har svaret på spørgsmålene. Jeg lyver, men er ligeglad. Jeg vil ikke blive forladt.

“Hvorfor har du ikke sagt noget? Du skulle bare have sagt det,” siger hun og lægger sine arme omkring mig.

“Jeg ved det ikke...”

260 “Du bestiller tid hos lægen, ikke? Så finder du ud af, hvorfor det gør ondt på dig.” Jeg nikker. Føler mig lettet, fordi jeg ikke bliver forladt.

Hele eftermiddagen går jeg en lang tur væk fra byen. Jeg tænker på svar. Hvad fejler du, vil hun spørge. Jeg ved det ikke, vil jeg svare hende. Nej. Jeg vil ikke have hun bekymrer sig. Jeg har en sygdom kaldet på den måde, vil jeg svare. Hvad er

265 det, vil hun sige og prøve at google det. Mine muskler er bare for spændte; det sker ofte for kvinder, og det vil forsvinde af sig selv, siger de, vil jeg bare svare hende. Hvad skal du så gøre for at få det til at forsvinde, vil hun spørge mig. Jeg skal røre ved mig selv, vil jeg svare hende, for jeg tror, at det er det man gør. Nej. Jeg vil ikke røre ved mig selv. Jeg vil ikke røres ved. Hvis jeg ikke dyrker sex i en længere periode, vil det forsvinde af sig selv, vil jeg svare. Jeg har en forklaring. Hun vil ikke længere sætte spørgsmålstegn ved det. Hun vil ikke længere være i tvivl. Men jeg vil ikke finde svar på mine egne spørgsmål og min tvivl. Så længe jeg ikke bliver forladt.

275 "En måned siden, du var hos lægen, og der er ikke sket noget," siger hun. Jeg svarer ikke.

"Vil du bestille tid igen?"

"Har faktisk følt, at det bliver bedre de sidste par dage," svarer jeg.

"Er det rigtigt?"

280 Hendes smukke ansigt stråler af glæde. Hvis jeg ikke vil blive forladt af den person, jeg elsker højest, er jeg nødt til at finde mig i det. Jeg må give hende det, hun gerne vil have. Jeg er nødt til at blive rørt ved. Jeg må se bort fra min elendighed. På fredag, beslutter jeg mig, på fredag vil jeg sige, at jeg ikke længere har ondt. Og de ellers så langsomme dage lyner af sted, og jeg får ikke tid til at forberede mig fuldstændigt. Men jeg vil ikke risikere de forfærdelige følger, hvis jeg udsætter det igen. Jeg kan ikke forestille mig, at Sara ikke er ved min side.

Da dagen er kommet, føler jeg nervøsiteten ramme hårdt. Jeg kommer i tanker om, at alkohol bedøver, så jeg køber to flasker vin. Jeg håber, at mine følelser vil holde deres kæft, når jeg bliver fuld. Jeg vil kun tænke på Saras dejlige krop. Jeg vil kun se på det, jeg rører ved. Jeg skal bare lade være med at mærke Saras hænder. Jeg vil være forberedt. Jeg vil overkomme min sygdom. Jeg behøver ikke at spørge. Jeg skal ikke være i tvivl. Jeg elsker Sara.

Vi har tømt de to flasker vin, og lige før jeg skal til at forberede mig på det næste, bliver min bøn hørt.

"Skal vi ikke smutte forbi byen?" spørger Sara.

"Serøst?"

"Ja, vi har jo ikke været ude et stykke tid."

300 THANK GOD! Mine planer er gået i vasken, og jeg føler en stor lettelse. Jeg rejser mig hurtigt og gør mig klar til at gå. I taxaen ser jeg på, mens vi kommer længere væk fra lejligheden. Da jeg mister den af syne, glemmer jeg den skide seng. Jeg smider mine tankers forbandede plageånd ud. Da vi kommer til byen; da vi er

b
k
305 g
"
F
k
n
310 b
f
n
d
"
315 "
"
.
L
h
320 g
D
a
h
k
325 li
b
R
330 "
"
J
n
il
335 "
J
S
J
i
340 k

blandt mennesker; da vi ikke længere har et sted, vi kan bolle, holder jeg min søde
kærestes hænder uden at være ubekvem. Jeg nærmer mig hende uden bekymrin-
305 ger. Kysser hende uafbrudt og uden grænser.

“Vent lige, jeg skal lige hilse på nogen,” siger Sara.

Hun går imod en person, som er sammen med Arnaq, hedder hun vist nok. Jeg
kigger på Saras krop. Men da jeg ser på hendes øjne, ser jeg noget, som skræm-
mer mig. Saras øjne ændrer sig. Hendes bevægelser ændrer sig. Jeg mærker, at jeg
310 bliver frataget noget, og rædslen rammer mig. Jeg mærker, at jeg er ved at blive
forladt, og overlevelsesinstinktet tager over. Jeg kan ikke længere vige uden om
mine planer. Sara er liderlig. Jeg tager hende om ryggen, uplanlagt, og kysser hen-
des hals, da hun kommer tilbage. Min dyrebare.

“Knock knock,” siger jeg smilende.

315 “Who’s there?” spørger hun en smule forvirret.

“Who would you like it to be?” spørger jeg, “lad os tage hjem.”

Lige da vi sætter en fod i vores lejlighed, får jeg hendes tøj af, og trækker hende
hen mod soveværelset. Hun klæder mig af. Gør det virkelig ikke ondt mere? spør-
320 ger hun. Nej, svarer jeg. For jeg vil have det overstået. Jeg rører ved hende først.
Det er så længe siden, at jeg glemmer alt det onde i kort tid. Men det onde dukker
altid op igen. Da hun ganske forsigtigt nærmer sig med sin hånd, forsøger jeg at
holde ud. Gør det ondt, spørger hun. Nej, svarer jeg. Det gør ikke ondt i min skide
kusse. Men min sjæl er i smerter. Den har det vanskeligt. Den bliver misbrugt. Og
325 lige der opdager jeg, at jeg aldrig nogensinde vil overkomme min sygdom. Jeg
begynder at tro, at jeg bliver forladt.

Round and around and around and around we go

330 “Undskyld,” siger jeg med ryggen til, da hun prøver at falde i søvn.

“Det er o.k.,” siger hun og forsøger at lyde glad, “du skal nok blive rask igen.”

Jeg kan høre hendes smerte. Jeg har medlidenhed med den, jeg sårer. Det gør
mere ondt at såre end selv at blive såret, så jeg tager mit tøj på og går ud, fordi jeg
ikke længere kan klare det.

335 “Jeg skal lige ha’ noget luft.”

Jeg tager til min vens efterfest, og da Arnaq, hedder hun vistnok, prøver at gå i
seng med mig, kommer jeg i tvivl om, hvem jeg er. Sygdommen viser sit ansigt.
Jeg er ved at finde svar på spørgsmålet, og jeg er angst. Jeg frygter at blive forladt
igen og tvinger mig selv til at glemme min utroskab og lægger mig ned ved min
340 kærestes side. Jeg kan ikke overleve at blive forladt igen og glemmer mit svar. Jeg

skal aldrig nogensinde tænke på det igen, lover jeg mig selv. Sara. Hvis Sara er ved min side, er jeg tilfreds.

345 *Not really sure how to feel about it
but something in the way you move
makes me feel like I can't live without you*

Der er ikke lang tid, til hun kommer ind ad døren. De grønne vindruer er placeret ved siden af bollerne på bordet. Tjek. Kakaoen er klar til at blive overhældt med kogende vand. Tjek. Stearinlysene er tændt. Tjek. En romantisk komedie begynder, når jeg trykker play. Tjek. Slet beskeder. Tjek. Jeg har gjort rent i vores lejlighed og vasket tømmermændslugten af, så hun kan komme hjem til et hyggeligt hjem. Jeg har vasket det tøj, jeg havde på i går, og har haft min jakke liggende udenfor hele dagen. Jeg har det dårligt, men drikker en del vand og sutter på et bolsje, så jeg kan sørge for, at hun har det godt og bliver forkælet. Jeg hører hende ved indgangen og tager en dyb indånding. Jeg tjekker min mobil for beskeder. Da der ikke er noget, er jeg klar, til hun kommer ind.

“Hej,” hører jeg hende hilse.

“Heej,” svarer jeg højlydt.

Jeg hælder kogende vand i kakaoen og går hen til gangen. Kysser hende, tager

hendes taske og kysser hende igen.
"Kom indenfor," siger jeg smilende og går tilbage til stuen.
Jeg hører hende gå ud i badeværelset. Tjekker min mobil igen og sætter den på
lydløs, bare for at være sikker. Hun kommer ind i stuen, ser bordet, smiler og giver
365 mig et kram. Jeg masserer hendes ryg lidt og kysser hendes kind.
"Sæt dig ned, så skal jeg lige gøre klar," siger jeg.
Jeg rører kakaoen, tager vindruerne og bollerne med og sætter mig ved siden af
hende.
"Går det godt?"
370 Hun nikker.
"Tak fordi du har gjort rent."
"Det var så lidt."
Jeg kysser hende lidt. Hun drikker lidt af sin kakao og vender sig mod mig.
"Hvad med dig? Har du tømmermænd?"
375 "Nej, jeg har det fint. Jeg var ikke særlig fuld, så jeg er bare lidt træt."
"Hvor var efterfesten henne?"
"I blokkene."
"Var det sjovt?"
"Det var fint. Men jeg var så træt til sidst, at jeg drak noget vand og gik hjem. Og
380 jeg savnede dig også."
Jeg smiler.
"Du kom jo først hjem da det var blevet lyst. Du må være træt."
"Nej, jeg har det fint."
Jeg vil ikke snakke om i går og skifter emne.
385 "Sæt dig ned på gulvet, så giver jeg dig massage," siger jeg. Hun sætter sig på en
pude på gulvet, og jeg henter en creme i badeværelset. Jeg kommer tilbage og ser,
at hun har taget sin T-shirt af og startet filmen. Jeg kysser hende på hovedet mens
jeg masserer hendes skuldre.
"Har ikke mere taletid. Skal lige tanke den op på internettet," siger hun, "lad mig
390 lige bruge din mobil."
"Nej, jeg tanker den op med min bærbare," svarer jeg hurtigt.
"Den er så langsom. Det går hurtigere med mobilen. 2 sekunder," siger hun.
Kan ikke gøre andet end at give hende min mobil. Jeg har slettet mine beskeder,
det går nok, jeg beroliger mig selv, det skal nok gå. Jeg holder vejret, mens Sara har
395 min mobil i sine hænder.
"Hvem er Arnaq?" spørger hun forvirret.
Jeg opdager, at jeg er ved at blive forladt, og jeg sætter spørgsmålstegn ved, hvor-
for jeg er blevet født. Jeg kommer i tvivl om mit liv.

- “Hvem Arnaq?” besvarer jeg hendes spørgsmål med et spørgsmål for at redde mig
400 selv.
“Du har fået en besked fra Arnaq,” siger hun.
“Jeg håber, jeg har fornøjet dig, og en smiley der blinker,” læser hun beskeden op.
“H.. hvad? Jeg ved det ikke.”
Ved ikke, hvad jeg ellers kan svare. Hun står foran mig.
405 “Hvorfor skriver hun sådan?” spørger hun.
“J.. jeg ved det ikke.”
“Ivinnguaq,” fatter hun mistanke, “Ivinnguaq, har du været utro?”
Jeg kan ikke længere holde det hemmeligt. Jeg kan ikke længere skjule mig.
“Ivinnguaq, har du været utro?” spørger hun igen.
410 Det eneste, jeg tænker på, er at blive forladt.
“H.. hvordan kunne du?” spørger hun i sorg.
“Jeg ved det ikke.”
“Hvordan kan du være sammen med en anden? Jeg må ikke engang røre ved dig.”
Hun griner lidt lamslået. Da hun ikke siger mere, ved jeg, at tiden er inde. Hun for-
415 lader mig. Hun forlader mig, og jeg kan ikke bevæge min krop. Hændelsen er så
forfærdelig, at min krop bliver stiv. Det gør så ondt at sære, at min sjæl har forladt
min krop. Jeg ser hende gå. Jeg er blevet forladt.

I want to stay

The reason I hold on

420 *Cause I need this hole gone*

Funny, you're the broken one

But I'm the only one who needed saving

I want you to stay

Jeg har ikke været udenfor i næsten to uger, og solstrålerne gør ondt i mine mørke
 425 øjne. Jeg kvæles af forårets fugt. Den varme brise puster på mit ansigt, og larmen
 gør ondt i mine ører. Min sjæl bliver tortureret, fordi jeg torturerer min krop. Da
 hun kommer tættere på, kan jeg høre min hjertebanken. Jeg vil ikke miste hende.
 Jeg føler min smerte, da hun lægger sine arme omkring mig. Jeg vil virkelig ikke
 miste hende. Jeg føler den smerte, jeg har voldt hende, da hun kigger på mig. Jeg
 430 mister hende.

“Undskyld,” siger jeg og begynder at græde.

“Det er i orden,” siger hun og holder om mig.

“Jeg holder ellers så meget af dig. Jeg elsker dig så meget,” græder jeg.

“Det ved jeg godt,” siger hun med en venlig stemme.

435 “Kan du tilgive mig?”

“Ivik, kig lige på mig,” siger hun og giver slip på mig.

Hun lægger sine hænder på mit ansigt og kigger mig direkte i øjnene.

"Ivik. Jeg er til kvinder."

"Det ved jeg godt..."

440 "Lyt lige til hvad jeg siger," siger hun, "jeg er til kvinder. Jeg er ikke til mænd."

Jeg kan ikke forstå, hvad hun prøver at sige. Stirrer bare.

"Fordi jeg er til kvinder, kan jeg ikke være sammen med en mand," siger hun igen.

"Hvad mener du med det?" spørger jeg.

"Jeg kan ikke være sammen med dig."

445 Jeg kigger.

"Jeg kan ikke være sammen med dig, fordi du er en mand."

Hun har opdaget svaret på det evige spørgsmål.

"Jeg vil ikke miste dig," begynder jeg at græde igen.

"Du vil ikke miste mig. Jeg er ved din side. Jeg er her."

450 "Hvad gør vi så?" spørger jeg.

"Jeg kan ikke være din kæreste," siger hun.

"Det ved jeg godt."

"Men jeg har sagt det før. Jeg er ved din side. Jeg støtter dig. Jeg vil være din ven."

"Du må ikke forlade mig."

455 "Jeg forlader dig ikke."

Solstrålerne behager mine øjne, som kun har set sort i lang tid. Jeg kan dufte den ellers frosne jord smelte. Den varme brise lyder som en sang. Da jeg kan mærke min krop, får min sjæl ro. Da min krop har fået svar, er min sjæl ikke længere i
460 tvivl.

Jeg blev født igen da jeg var 23 år gammel. Jeg blev født som Ivik.

ARBEJDSPAPIR TIL UDDRAGET FRA *HOMO SAPIENNE*

FØRSTEHÅNDSINDTRYK

- / Hvilken betydning har det for din umiddelbare oplevelse af teksten, at den inkluderer sms-samtaler fra jeg-fortællerens mobiltelefon?
- / Hvis sms-samtalerne er et litterært virkemiddel, hvordan virker de så?

INTERTEKSTUALITET

Sangen "Stay" af Rihanna danner en intertekstuel klangbund i Korneliussens tekst. Find sangen på nettet, og lyt til den, mens du (gen)læser teksten og besvarer følgende spørgsmål:

- / Hvilken grundstemning sætter sangen for teksten?
- / Hvordan bruges tekststykkerne fra sangen i historiens handlingsforløb?
- / Hvordan afspejler sangen jegets følelsesmæssige tilstand?

ANALYSE OG FORTOLKNING

Lav en analyse og fortolkning af teksten med særlig fokus på jeg-fortællerens problemer i forhold til kønsidentitet og seksualitet.

- / Giv en karakteristik af jeget og miljøet, jeget færdes i.
- / Hvilke problemer oplever jeget i forhold til sin kønsidentitet igennem sin opvækst?
- / Hvilke problemer har jeget i begærrelationen til kæresten Sara?
- / Hvordan forløses problemerne?
- / Overvej, hvordan teksten kan læses som en kritik af heteronormativiteten.